

LA MEMÒRIA DE L'ORENETA

Shaudin Melgar-Foraster
«El secret de L'oreneta»
Il·lustracions de Yotin Quibus-Melgar
La Busca Edicions
Barcelona, 2011
Pàgs.: 109
A partir 12 anys.

La novel·la *El secret de L'oreneta* va néixer i créixer a la xarxa en un blog homònim [ara tancat] que Shaudin Melgar-Foraster, autora nascuda a Barcelona el 1951, tot i que resident des dels 26 anys a Toronto (Canadà) on exerceix de professora de llengües del Glendon College de la Universitat de York, va començar amb la intenció inicial de fer un regal literari a les amistats i els seguidors de les seves impressions digitals.

No es tracta, però, de la seva primera publicació perquè el debut literari de l'autora —almenys en l'àmbit literari per a joves— es va produir amb la novel·la *Més enllà del somni* (Editorial Bullent, 2008) la primera part d'una trilogia en procés (de la qual se sap ja el títol del segon lliurament, *Perduts a l'altre món*, encara en premsa, també a Bullent).

Aquesta trilogia de gènere fantàstic (titulada *Trilogia de la Interferència*), però amb una combinació en la trama relacionada amb el món real, està ambientada a Toronto, el territori que l'autora coneix prou bé, i té dues noies adolescents com a protagonistes. Allò d'arribar i moldre es podria atribuir al camí literari fet per l'autora perquè la primera novel·la, *Més enllà del somni*, ha estat traduïda a l'anglès (*Beyond the dream*), i publicada per l'editorial nord-americana Trafford Publishing.

L'actual novel·la, *El secret de L'oreneta*, s'aparta del gènere fantàstic per endinsar-se en el realisme i pouar en la memòria històrica, amb ingredients complementaris com la intriga i el misteri, amb ressonàncies de la novel·la de colla —ben entès aquest terme—, amb l'existència d'un casalot que amaga un secret, la mirada al passat i, probablement, de rerefons, la idealització del món perdut que configura la llengua, el paisatge i la memòria de tots

els autors. Cal remarcar també que uns dibuixos d'aire tenebrós, fets pel fill de l'autora, Yotin Quibus-Melgar, han estat objecte d'un muntatge en vídeo [<http://ves.cat/aJPT>], realitzat per Quico Romeu, que fa de *book* tràiler de la trama, com si d'una adaptació cinematogràfica es tractés.

Jugant, jugant, la història remunta als anys seixanta del segle passat, que sembla ahir i ja ha passat mig segle. A pesar del salt temporal, però, no es malmet el registre literari, que és contemporani i que incideix en la relació que s'estableix entre els diversos personatges a través de l'amistat, l'opció de risc que prenen i la descoberta inesperada que els uneix amb el seu propi passat. La novel·la s'estructura en quinze capítols, algun dels quals s'insereixen en èpoques anteriors a la de la narració present per mantenir el lector en el context imprescindible per casar les diferents peces de la història.

Un casalot deshabitat, una tela del pintor solsonenc, Francesc Ribalta (1565-1628), amagada amb unes signatures darrere que haurien compromès els seus titulars en temps de la guerra civil, el poder establert de l'època del règim franquista en una societat encara rural, la presència d'un paleontòleg, fill de mare catalana i pare mexicà, que s'interessa pels seus orígens i per l'estat del casalot de L'oreneta que els seus avantpassats van tancar amb pany i forrellat abans de l'exili, i l'esperit de justícia, com en tota bona novel·la de colla que vulgui arrossegat els seus lectors.

Passat i present s'entrelliguen sense trencaments ni sotracs inesperats ni recursos fàcils i fantasiosos que la farien increïble fins al punt que les diferents èpoques, que són els fonaments d'*El secret de L'oreneta*, sembla que es fusionin en una de sola com si la memòria històrica no formés només part d'un moment determinat sinó que va deixant rastre inesborrable en les generacions que vénen al darrere.
